

NIEUWSBRIEF

maart 2015

Email / website:

info@ncf.nl
www.rijksvakbonden.nl

Telefoon:

010-4101658 optie 2
Bereikbaar op ma., di., do. en vr.
vanaf 9:30 uur t/m 13:30 uur

Adres:

Strevelsweg 700/305
3083 AS ROTTERDAM

Rotterdam, 23 maart 2015

Beste (kader)leden,

Rijksambtenaren hebben al meer dan 1500 dagen geen CAO. Een nieuwe CAO is dus hard nodig. Maar hoe komen we aan een goede CAO? Normaal gesproken door te onderhandelen. Maar sinds november 2014 praten we niet meer met de onderhandelaars van minister Blok. Sterker nog: de gezamenlijke bonden slepen minister Blok voor de rechter. Een rechtelijke uitspraak zal het probleem van het uitblijven van een goede cao niet oplossen. Daarom beantwoorden we in deze nieuwsbrief de volgende vragen:

1. Hoe heeft het zover kunnen komen?
2. Wat betekent deze rechtszaak voor de CAO onderhandelingen?
3. Wat betekent dit voor alle acties?

Namens de Rijksvakbonden.

Jullie onderhandelaars,
Marianne Wendt en Peter Wulms

Hoe heeft het zover kunnen komen?

Door het pensioenakkoord van november 2014 komt per 1 januari 2015 voor alle ambtenaren 0,8% salarisstijging beschikbaar. Helaas is minister Blok pas bereid dit geld uit te betalen, wanneer de gezamenlijke bonden en de onderhandelaars van minister Blok tot een nieuwe CAO komen. Dit is een aanvullende eis die niet voortvloeit uit het pensioenakkoord. Na vier jaar nullijn laat minister Blok alle rijksmedewerkers volstrekt onnodig wachten op het geld waar zij recht op hebben.

De reden dat minister Blok het beschikbare geld niet wil uitbetalen, blijkt pas wanneer hij de bonden informeert over zijn inzet voor de komende CAO onderhandelingen ([klik hier](#) en zie bijlage 1). Hij opent met zijn inzetbrief de aanval op de oudere medewerkers, omdat hun voorzieningen zoals de PAS-regeling, de vaste Toelage Onregelmatige Dienst vanaf 55 jaar en de extra seniorendagen steeds duurder worden als gevolg van het langer doorwerken. Hij realiseert zich dat dit impopulaire maatregelen zijn. Daarom wil hij de 0,8% gebruiken om de bonden over te halen tot deze impopulaire afspraken. Dat lijkt verdacht veel op chantage.

De gezamenlijke bonden accepteren dit natuurlijk niet en reageren meteen op de weigering van Minister Blok om de 0,8% uit te betalen. Dit doen zij door de onderhandelaars van minister Blok een brief te sturen. Hierin

eisen de gezamenlijke bonden onmiddellijke uitbetaling van 0,8% salarisverhoging. Daarnaast melden de gezamenlijke bonden dat zij op rijksniveau niet meer deelnemen aan overleg, totdat minister Blok deze 0,8% uitbetaalt. ([klik hier](#) en zie bijlage 2).

Ondertussen groeit de verontwaardiging over de weigering van minister Blok om het beschikbare geld uit te betalen. Met vereende krachten organiseren kaderleden door het hele land flyerbijeenkomsten. In alle vroegte informeren zij hier hun collega's. Ook de pers besteedt aandacht aan dit geschil en sympathiseert met de medewerkers. Na vier jaar lang nullijn vindt eigenlijk iedereen het onredelijk om beschikbaar geld achter te houden. Ondertussen blijven de onderhandelaars van minister Blok opmerkelijk stil.

Er komt pas een reactie nadat de gezamenlijke bonden de medewerkers oproepen om in bezwaar te gaan. Ruim 6000 medewerkers schrijven minister Blok

“Door uw opstelling zal 0,8% salarisverhoging pas op een veel later tijdstip uitbetaald worden, terwijl u het geld per 01-01-2015 wel beschikbaar heeft. Door deze vertragingstactiek moet ik onnodig lang wachten op deze salarisverhoging en loop ik schade op in de vorm van gederfd pensioen.”
([klik hier](#) en zie bijlage 3)

Eindelijk reageert minister Blok. Hij stelt graag het overleg met de bonden aan te willen gaan over de besteding van de 0,8%. Dat is geen verrassing, hij heeft immers nogal wat verslechtingen staan in zijn inzetbrief, die hij zonder instemming van de bonden niet kan doorvoeren. Verder stelt minister Blok dat hij niet het bevoegd gezag is, waardoor hij het

bezwaarschrift verder niet behandelt. Dit blijkt onzin te zijn en de bonden wijzen hem fijntjes op zijn verantwoordelijkheid om bezwaarschriften zorgvuldig af te laten handelen.

Alle morele verontwaardiging die blijkt uit de bezwaarschriften en alle steun die de bonden ondervinden bij de flyeracties, maar ook de inmiddels massaal ondertekende petities, veranderen de houding van minister Blok en zijn onderhandelaars niet. Minister Blok houdt zich doof voor de steeds luider wordende roep om uitbetaling van 0,8%. Uiteindelijk rest de bonden niets anders dan naar de rechter te stappen ([klik hier](#) en zie bijlage 4). Het is niet anders: na vier jaren nullijn moet de rechter er nu aan te pas komen om het beschikbare geld uit de achterzak van minister Blok te halen.

27 maart is het zover. Dan zal minister Blok zich voor de rechter moeten verantwoorden voor zijn handelswijze.

Wat betekent deze rechtszaak voor de CAO onderhandelingen?

Zowel bij een positieve als een negatieve uitspraak van de rechter starten de gezamenlijke bonden de onderhandelingen over de CAO. Als we gelijk krijgen van de rechter, staat ons niets meer in de weg om te gaan onderhandelen. Als we geen gelijk krijgen van de rechter, dan zullen we de 0,8% salarisverhoging pas krijgen als we hierover

een afspraak maken in een CAO. Ook dan zullen we moeten onderhandelen. Dit betekent dat we van 13 tot en met 27 april weer starten met onderhandelen over een CAO. We verwachten moeilijke onderhandelingen gezien het verschil tussen de inzetten.

Inzet AC Rijksvakbonden:

1. 3% loonsverhoging
2. €1,- schadevergoeding per dag dat er geen CAO is (nu al 1.542 dagen)
3. Geen verslechtering van de huidige arbeidsvoorwaarden.
4. Een werkgelegenheidsgarantie voor onbepaalde tijd bij reorganisaties.

Inzet minister Blok:

1. Afschaffen van de PAS-regeling
2. Afschaffen van het verbod op nachtarbeid boven de 55 jaar
3. Afschaffen van de vaste Toelage Onregelmatige Dienst vanaf 55 jaar
4. Afschaffen van extra verlof boven 45 jaar
5. Versoberen van de werkloosheidsregeling
6. Minder salaris bij langdurig onvoldoende functioneren

Wat betekent deze rechtszaak voor alle acties?

Mochten we snel vastlopen nadat we, na de uitspraak van de rechter de CAO onderhandelingen zijn gestart, dan zullen opnieuw acties nodig zijn om onze inzet meer kracht te geven. Momenteel vindt samenwerking plaats tussen bondsmedewerkers, medezeggenschapsleden en kaderleden van verschillende bonden en departementen. Met volle inzet organiseren wij flyeracties, petitie en bezwaarschriften.

Wij beloven dat we doorgaan met het organiseren van acties, indien dit nodig blijkt en als jullie dit van ons vragen. Waarschijnlijk een tandje harder, onsympathieker en wellicht vragen we je een stapje verder te gaan dan je eigenlijk durft. Maar met een beetje moed en met vereende krachten moet het lukken om na 4½ jaar een nieuwe CAO te bereiken.

